

37/2020 ADAPTAČNÍ KURZ 7. C

V letošním školním roce jsem se stala třídní učitelkou třídy 7. C. Těsně před začátkem školního roku se naskytla možnost zúčastnit se s dětmi dvoudenního adaptačního kurzu, který měl probíhat ve škole. Cílem bylo správné nastartování školního roku staronového kolektivu, seznámení se s novou žákyní a třídní učitelkou.

Ve čtvrtek 3. září dojeli do školy dva lektori z Centra pro demokratické učení. Po vzájemném představení a seznámení s pravidly kurzu jsme se vrhli do první aktivity. Každý na dva kousky papíru napsal dvě informace o tom, kde trávil prázdniny. Potom jsme papíry zmačkali na koule a třída byla provazem rozdělena na dvě poloviny. I děti se rozdělily na dvě poloviny a začaly papírové kuličky přehazovat na cizí polovinu. Po uplynutí daného času se koule spočítaly a vyhráli ti, co měli na svém území méně koulí. Potom jsme si rozebrali papírové koule a postupně četli, co je na nich napsáno. Snažili jsme se uhodnout, kdo je autorem. Moderátoři se doptávali, kdo ještě trávil prázdniny obdobným způsobem.

Potom se děti rozdělily na čtyři skupinky a pustily se do SWOT analýzy, která se týkala naší třídy. Jedna skupinka se zamýšlela nad silnými stránkami třídy. Druhá skupina zapisovala slabiny třídy. Třetí řešila příležitosti a čtvrtá dumala nad hrozbami. Po nějakém čase se skupinky u jednotlivých témat vystřídaly a mohly doplnit daný výčet. Potom se jednotlivá témata prezentovala. Na základě této analýzy příští týden sestavíme třídní pravidla.

Další aktivita se dětem velice líbila. Z krabic od bot, memo karet a lego panáčků, si děti vytvořily „svou výstavní skříň – svůj svět“, který potom měly možnost prezentovat druhým. Zde se projevil kreativní duch mnohých a také talent prezentovat.

Na závěr dne, ve kterém jsme zvládli i třídní a ročníkové focení, jsme se pobavili při aktivitě s házením kostkou. Děti sedící v kruhu dostaly čísla od 1 do 6. Lektor potom házel kostkou. Ten, jehož číslo padlo, si přesešel o jedno místo vlevo. Pokud na jedné židli sedělo více dětí, vždy se mohlo posouvat dál jen to poslední. Vyhrál ten, kdo se po obejití celého kruhu dostal opět na své místo.

Páteční den jsme začali s pantomimickou tichou poštou. Další aktivity pokračovaly na novém hřišti. Nejdřív si všichni pěkně potrénovali hlasivky. Rozdělili se na dvě družstva a každé družstvo si zvolilo kapitána. Kapitáni odešli na chvíli pryč a lektor zadal družstvům úkol, aby vymyslely například název ovoce na tři slabiky. Potom si obě družstva stoupla do dvou řad proti sobě a naproti každému družstvu si za soupeře stoupli kapitáni. Na povel začali členové družstev jednohlasně křičet domluvené slovo a kapitáni měli hádat, co to je. Když věděli, zvedli ruku, a když to uhádli, měli bod. Byla to zajímavá aktivita, která mimo jiné prověřila hlasivky dětí☺

Po malé přestávce se děti rozdělily do tří skupin a postupně absolvovaly tři stanoviště. Na prvním stanovišti se ocitli na voru (dece), který nesměly opustit a musely ho převrátit. Na druhém stanovišti hledaly čísla a na třetím se snažily jako skupina zdárně projít cestu skrz síť a nevstoupit dvakrát do jednoho políčka.

Následně jsme se přesunuli opět do školy a děti se rozdělily do čtyř skupinek, kde si rozdělily role stavitelů a poslů. Jedna dvojice stavitelů vytvořila na chodbě z plastelíny a špejlí libovolný výtvar. Úkolem druhé dvojice stavitelů, která byla ve třídě, bylo postavit přesně takové dílo, i když ho neviděli. K tomu, aby se co nejvíce přiblížili originálu, jim byli

ku pomoci poslové, kteří běhali od původních stavitelů k tvůrcům kopie a nosili cenné a co nejpřesnější informace. Vše fungovalo perfektně a vznikly opravdu věrohodné kopie.

K většímu poznání třídního učitele posloužila i aktivita Horké křeslo pro třídní učitelku. Děti mě „grilovaly“ svými všetečnými dotazy.

Na závěr celého kurzu byla ověřena vzájemná spolupráce následující aktivitou. Z lektorů se stali krokodýli, kteří byli hákliví na zvuk a při sebemenším hluku, zabavovali židličky, na kterých děti stály. Ty se měly na židličkách neslyšně z jednoho konce místnosti dostat do druhého konce místnosti. Po chvíli si vytvořily strategii a tak se dostaly zdárně do cíle.

Adaptační pobyt hodnotím jako vydařený. I když to bylo pro některé děti hodně těžké, tak zvládly i vzájemné naslouchání. Prohloubila se vzájemná komunikace, spolupráce a týmový duch. A při tom všem jsme se více poznali a užili si zábavu. Díky lektorům za připravený program, při kterém jsme se o sobě dozvěděli mnohé a v reflexi po každé aktivitě jsme si uvědomili mnohé skutečnosti ze života.

Uherské Hradiště, 11. 9. 2020

Vypracovala Eva Čechmánková